

به نام خدا

گزارش صعود تیم اعزامی استان گیلان به قله جویبار و هزار در برنامه صعود زمستانی فدراسیون.

مطابق روند هرساله فدراسیون کوهنوردی و صعودهای ورزشی جمهوری اسلامی ایران در ایام دهه فجر امسال نیز صعود زمستانی مشترک کشوری برگزار گردید. میزبان این دوره استان کرمان بوده. این برنامه به یاد جان باختگان کوههای استان کرمان در این استان با صعود به سه قله جویبار، هزار و پلوار برگزار گردید. وجه تمایز این صعود با سالهای گذشته شرکت چند کشور خارجی در آن بوده است.

با رایزنیهای پیش از برنامه تیم اعزامی گیلان در جلسه پیش از صعود در روز ۱۲ فروردین در هیئت استان حضور پیدا کردند. این افراد عبارت بودند از خانمها:

۱- زهرا خادمی

۲- زهرا حسینی

۳- سودابه بی خسته

۴- سحر شفیقی

و آقایان:

۱- سید رسول میر ایراهیمی

۲- شهرام فرهنگی

سرپرستی تیم اعزامی به اینجانب محول گردید و پس از انجام هماهنگیهای لازم و تحویل بلیطهای قطار و اتوبوس قرار تجمع در ساعت ۹:۳۰ صبح روز ۱۳ بهمن در مقابل شرکت تعاونی شاهین گیلان گزارده شد.

صبح همه نفرات غیر از دو نفر در محل تجمع سوار اتوبوس شدند. یکی از آنها خانم سحر شفیقی بود که به دلیل مشکلات کاری ظهر خودشان از رشت با ماشین شخصی حرکت نمودند و دیگری خانم زهرا حسینی که در رودبار ایشان را سوار کردیم.

ساعت ۷:۱۰ قطار حرکت می کرد و ما از دو ساعت قبل در ایستگاه حضور داشتیم، متأسفانه خانم شفیقی چند دقیقه دیرتر رسیدند و از قطار جا ماندند اما توانستند با یک ساعت تاخیر در ساعت ۱۰ صبح با اتوبوس خود را به کرمان برسانند.

آقای جواد غفوریان یکی از دوستان خوب من که در هیئت کرمان فعال هستند در ایستگاه منتظر ما بودند و با ماشین خود بدون معطلی ما را به محل پذیرش (سالن سنگنوردی) رساندند.

پس از انجام مقدمات پذیرش آقای غفوریان برای نشان دادن چند مکان تاریخی مهم ما را همراه خود بردند و در ساعت ۲:۰۰ نیز به محل پذیرش برای اعزام به منطقه ماهان برگرداندند. ما با اتوبوسهای

فدراسیون به سمت دانشگاه ماهان برای شرکت در مراسم با شکوه افتتاحیه حرکت کردیم. مراسم افتتاحیه با حضور تنی چند از شخصیت‌های سیاسی استان کرمان، رئیس فدراسیون کوهنوردی و پیشکسوتان کوهنوردی کشور و همچنین نمایش چندین کلیپ برگزار گردید. در این برنامه از آقایان: طاهری، اقبال افلاکی، صادق آقاجانی، عباس سیدی نیا، جلال چشمه قصابانی و ۰۰۰ تقدیر و تشکر به عمل آمد.

بعد از مراسم درصیافت شامی از کلیه کوهنوردان شرکت کننده پذیرایی شد، سپس به سمت خوابگاهها رفتیم و در آنجا کوله هایمان را برای صعود فردا مرتب کردیم. خوشبختانه با حضور هر دو نفر آقای اعزامی از گیلان یعنی آقای رسول میر ابراهیمی و اینجانب در صعود جویار موافقت بعمل آمد.

برنامه امسال در کرمان از سه صعود به سه قله جویار، هزار و پلوار تشکیل شده بود و قرار براین بود که بدلیل فنی بودن قله جویار از هر استان تنها یک نفر به قله جویار صعود نماید که خوشبختانه مسعولین با حضور هر دو نفر نماینده گیلان در این صعود موافقت نمودند. قله دوم هزار (۴۵۰۱ متر) بود که هر چهارنماینده خانم اعزامی از گیلان در ترکیب این صعود بلند قرار گرفتند. قله هزار بلند ترین و یکی از سخت ترین قله منطقه می باشد. تیم شرکت کننده در صعود قله پلوار را تیم امید تشکیل میداد که زیر نظر مربیان تیم ملی این صعود را انجام میدادند. متأسفانه گیلان در این تیم نماینده ای نداشت.

گزارش صعود به قله جویار:

ساعت ۹:۳۰ صبح ۶۰ نفر از نفرات ترکیب صعود قله جویار سوار بر اتوبوس راهی منطقه جویار شدند. پس از حدود ۱۰ کیلومتر جاده خاکی به دهانه غناغستان رسیدیم. از این محل پیمایش ما راس ساعت ۱۰:۳۰ در یک هوای خوب آغاز گردید. پس از دو ساعت به گذرگاه رجب رسیدیم که حدود ۳۰ متر دست به سنگ داشت. در این قسمت میله هایی به صورت ویافراتا در مسیر نصب شده بود تا صعود از این دیواره ایمنتر گردد. در بالای آن ۱۰ متر دست به سنگ دیگر هم داشت. در بالای گذرگاه رجب چند دقیقه ای را تارسیدن باقی تیم استراحت کردیم و بعد به راه افتادیم. از اینجا به بعد برف زمین را سپید پوش کرده بود، یک ساعت بعد به مسیر دست به سنگ دیگری با نام خندق خر پران رسیدیم. در بالای تنگه چند متر سیم بکسر هم نصب شده بود. یک ساعت دیگر هم پیمایش کردیم تا حدود ۳:۳۰ عصر به محل جان پناه اول رسیدیم.

چادرمان را درکنار چند تیم دیگر بر روی سکوی مناسبی برقرار کردیم. از سوی آقای چشمه قصابانی ساعت ۴ صبح برپا و ساعت پنج صبح حرکت اعلام شد. باید هارنرها را می پوشیدیم، کرامپون و ابزارهای فنی را در دسترس قرار می دادیم. آب و تغذیه تو راهی نیز باید به طور کامل برداشته میشد.

صبح سروقت همه آماده بودند. کورسوی چراغهایی که در یک خط از چادرهای پایین حرکتشان را به سمت بالا آغاز کرده بودند به چشم می خورد. خودمان را به امتداد حرکت صف نزدیک کردیم و به آن پیوستیم. شب آرامی بود، سکوت شب و سرمای اول صبح در ابتدای حرکت بچه ها را در لباسهای گرمشان ساکت فرو برده بود اما پس از مدتی که از حرکت گذشت و گرمتر شدیم کم کم همنوردان

زبان به تشویق تیم می گشادند. در آستانه شفق صبحگاهی هیبت خط الراس هلالی کوههای جویار بر حیرت ما می افزود. دیواره هایی آنچنان بلند و حول انگیز که برای لحظاتی نفس را در سینه ها حبس می کرد.

پس از ساعتی که از حرکت گذشت در آستانه صبح به قیف مصیبت رسیدیم. مسیری با شیب حدودا ۷۰ درجه که از برف و یخ انباشته شده بود. گاهی سطح برف یخی میشد و گاهی نیز دست به سنگ با ید میشدیم. تکه های برفی که از زیر پاهای نفرات بالایی جدا می شد به سرعت با صدای سوت ماندنی از کنارمان رد میشد. بعضی وقتها سنگهایی نیز در قسمتهای دست به سنگ چرخان به سوی نفرات پایین تر پرتاب میشد که با فریاد سنگ سنگ هموردان همه سرها را روبه بالا می کشید.

دو ساعت و نیم صعود از قیف مصیبت به طول انجامید. قسمتهای انتهایی کاملاً یخ زده بود , نفرات اول صف با کلنگ و صرف انرژی بیشتری جا پا باز می کردند.

از آنجا که قیف در سایه خفته بود و نفرات صعود کننده زیاد بودند , خصوصاً در کراکسها که سرعت هم پایین می آمد , سرمای زمستانی کم کم دستها و پاهایمان را کرخت می کرد. بالاخره قیف مصیبت به اتمام رسید و یک مسیر دست به سنگ دیگر با یک تراورث عرضی مقابلمان قرار گرفت. حرکت روی سنگ با کفشهای سنگین دو پوش نیاز به داشتن مهارت درای تولینگ و کارهای میکس داشت. آنهایی که کار کرده بودند به راحتی با استفاده از کلنگ و کرامپون از مسیرهای ترکیبی یخ و سنگ با کفشهای دو پوش و کلنگ عبور می کردند. پس از گذر از انتهای قیف مصیبت و طی حدود نیم ساعت دست به سنگ به جانپناه دوم رسیدیم. بعد از جانپناه دوم دوباره به یک قیف پرشیب و یخی وارد شدیم که حدود ۲۰۰ متر ارتفاع داشت. بالای قیف پس از عبور از یک گرده سنگی ۳۰ متری قله نوک تیز سه شاخ بزرگ نمایان گردید.

این قله بلندترین قله منطقه جویار است , یک طرف آن قله سه شاخ کوچک و در طرف دیگر قله شاخ شکسته واقع شده است.(مطابق تصویر پیوست)

در ساعت ۱۱:۱۰ بر روی قله قرار گرفتیم و پس از چند دقیقه استراحت و عکس برداری فرودمان را آغاز کردیم.

هنگام فرود پوشیدن کرامپونها و استفاده از کلنگ اجباری بود. با عنایت پروردگار بدون هیچ مشکلی حدود ساعت ۲:۲۰ به چادرها رسیدیم و به دستور آقای چشمه قصابانی سریع چادرها را جمع کرده و ساعت سه به سمت ماشینها حرکت کردیم. در ابتدا قرار بود تا شب را در چادرها بمانیم و فردا صبح به سمت ماشینها حرکت کنیم اما بدلیل آنکه نفرات در زمان مناسبی به چادرها بازگشته بودند و وضعیت کلی تیم خوب بود تصمیم سرپرستان تغییر کرد و کل تیم به سمت پایین باز گشت.

ساعت ۷ شب و قتی به ماشینها رسیدیم ماه کم کم طلوع می کرد و ما باید با منطقه اعجاب انگیز جویار با کوله باری از خاطرات خوب خدا حافظی می کردیم.

گزارش صعود به قله هزار (براساس گزارش خانم زهرا بی خسته):

چهار شنبه ۱۵ بهمن :ساعت ۸:۳۰ صبح بعد از آنکه دو نفر آقای اعزامی از گیلان به سمت جویبار حرکت کردند ما نیز در ساعت ۱۰:۳۰ جهت صعود به قله هزار به سمت منطقه راین به راه افتادیم. در مسیر ما را به بازدید از ارگ راین بردند که البته زمان مناسبی برای این بازدید با توجه به پیش رو بودن صعود به نظر نمی آمد.

در پای کوه نهار مختصری صرف شد و راس ساعت ۱۳:۲۰ به سمت پناهگاه حرکت کردیم. مسیر صعود از یک پاکوب باریک در سمت چپ آبشار زیبای راین می گذشت. هوا بسیار عالی بود. آقای کاظمی جلودار برنامه با سرقدمهای سریع حرکت می کرد. با وجود کوله های سنگین و به پا داشتن کفشهای سنگین دو پوش حرکت سریع در پاکوبها کار آسانی نبود.

دوکیلومتر قبل از پناهگاه به یک دوراهی می رسیدیم که سمت راست آن به پناهگاه و سمت چپ آن به دره بز کش ختم می گردد. در ساعت ۱۵:۲۰ به پناهگاه در ارتفاع ۳۲۰۰ رسیدیم. این پناهگاه با تقریباً ۲۰ متر مربع زیر بنا گنجایش ۲۵ نفر راداشت. اطاق دیگری هم در پشت آن با ظرفیت حدود ۸ نفر وجودداشت. یک چشمه هم در سمت چپ پناهگاه جاری بود.

تیم چهار نفره گیلان به سرعت چادرها را بر پا نمود. آقای بهنام جداییان سرپرست فنی برنامه به چادرها سر می زدند تا تجهیزات نفرات را برای صعود فردا چک کنند.

هوا رفته رفته دگرگون می شد. باد شدیدی شروع به وزیدن گرفت . با وجود سر و صداهای بلند چادرهای مجاور که تا پاسی از شب ادامه داشت به سختی به خواب رفتیم.

پنج شنبه ۱۶ بهمن : ساعت پنج صبح با کمی تاخیر به سمت قله حرکت کردیم. مسیر بسیار سخت و نفس گیر بود , شباهت بسیاری به قله علمکوه داشت. برف زیادی در منطقه نبود که بچه ها را در گیر کند اما بعضی جاها دست به سنگ می شدیم. باد بسیار شدید بود به حدی که گاه تعادل افراد را به هم می زد. هوا هم خیلی سرد شده بود.

مسیر رسیدن به قله گویا تمامی نداشت. این مسیر تماماً سنگلاخ و پر شیب بود. یکی از هموردان نیز حال مناسبی نداشت اما به مسیر ادامه می داد. با تحمل همه سختیها سر انجام در ساعت ۱۱:۲۰ به قله زیبای هزار رسیدیم. متأسفانه حال آن کوهنورد در قله رو به وخامت گزارد. با تماس بیسیم هلیکوپتر پس از ۱۵ دقیقه در روی قله فرد مصدوم را به پایین منتقل نمود.

از قله بازگشتیم و در ساعت ۱۵:۱۵ به پناهگاه رسیدیم. پس از صرف نهار و جمع آوری چادرها در ساعت ۱۶ به سمت ماشینها حرکت کردیم. ساعت ۱۸:۳۰ کنار می نی بوسها بودیم.

با می نی بوسها به سمت ماهان و از آنجا به سالن سنگنوردی کرمان اعزام شدیم.

پایان برنامه :

آن شب به محض رسیدن به کرمان دوست خوبمان آقای جواد غفوریان کل تیم را به منزل خود برد تا دوستان آنجا استحمام کنند. شام مفصلی آن شب توسط خانمشان تدارک دیده شد. شب را آنجا استراحت کردیم. صبح روز جمعه نیز صبحانه از ما پذیرایی نمودند و چون ساعت ۳:۱۰ حرکت قطار بود، برادرشان آقا اکبر ما را با ماشین خودشان به گردش در کرمان بردند تا دوستان بتوانند سوقاتی هایی نیز از دیار کرمان برای خانواده ها تهیه کنند. نهار را هم در منزل ایشان صرف نمودیم و کل تیم بی هیچ مشکلی به سمت رشت به راه افتاد.

روز شنبه ساعت ۱۱:۳۰ بارسیدن کل دوستان به رشت این برنامه با سلامتی و موفقیت به لطف پروردگار به پایان رسید.

نکات مثبت در این برنامه :

۱- شاید به جرات بتوان گفت این گونه برنامه ها بهترین فرصتی است که می تواند در تجربه افزایی کوهنوردان در عرصه کشوری نقش بازی کند. پا فرا نهادن از محدوده استان در سطحی چنان وسیع که همه استانهای کشور با دیدگاههای منحصر به فرد خود در آن حضور دارند موجب ارتقای دیدگاه کوهنوردان جوان ما خواهد شد.

۲- ایجاد ارتباط با کوهنوردان سایر استانها و شکل گیری مناسبات دوستانه جدید فیما بین کوهنوردان اقصی نقاط کشور عاملی است در جهت معرفی و پایه ریزی برنامه های جدید خارج استان در آینده.

۳- دیده شدن نمایندگان گیلان در نظر برنامه ریزان و مسئولین فدراسیون در جهت افزایش اعتبارات و ارتقای جایگاه این استان در فدراسیون نقش مهمی ایفا می کند.

۴- پیگیریهای روند صعود توسط مسئولین هیئت استان و تهیه بلیطها برای تیم از پیش بسیار مناسب بود.

نکات قابل اصلاح:

۱- جایگاه کوهنوردی گیلان ظرفیت افزایش نمایندگان شرکت کننده در برنامه های فدراسیونی را دارد. لازم است تا تعاملات فی مابین هیئت استان و فدراسیون آنقدر افزایش بیابد که حد اقل از نظر تعداد نمایندگان جزو استانهای کم سهمیه نباشیم.

۲- اغلب استانها از دوماه قبل برای گزینش نفرات اعزامی تبلیغات وسیع جهت جذب متقاضیان و بعد از آن تستهای لازم را اجرا نمودند تا نوعی انگیزه افزایی مرحله ای برای کوهنوردان ایجاد گردد. امیدواریم هیئت محترم استان نیز در قبال چنین هدفهایی تبلیغاتی وسیعتر همچنین برنامه های کوتاه و بلند مدت مناسبی برای نفرات متقاضی تعریف نمایند.

در انتها از زحمات کلیه مسئولین محترم در هیئت استان و رشت از جمله آقایان قامتی , کفایتی , خانم منشی , آقای روزبه خلیق مسئولین محترم گروههای تیلار , مریان , خانم شجری کهن , آقای فرزین غلامین , امیر پور زحمت کش و همینطور همه دوستانی که با همدلی و ساپورت تجهیزاتی این تیم را یاری نمودند علی الخصوص آقای جواد غفوریان و خانواده محترم که زحمات بسیاری را برای تیم گیلان در کرمان متحمل گردیدند قدردانی می نمایم.

تشکر ویژه ای هم دارم از نفرات بسیار خوب اعزامی که نه تنها نماینده برجسته اخلاقی گیلان در بین استانهای شرکت کننده بودند بلکه در عرصه صعودها نیز خوش درخشیدند.

سربلند و پیروز باشید.

شهرام فرهنگی

۱۳۹۳/۱۱/۲۳